

Voetreis Volendam Barcelona.

Groep 9, van Molsheim naar Guebwiller in Frankrijk (Elzas) van donderdag 14-04-2016 t/m maandag 18-04-2016: Jack Schilder Bibber, Eric Bun Veerman, Kees Smit Vais, Jaap Veerman Dekker, Theo Tol Gortzak, Martin Lautenschutz, Paul Moormann en Simon Veerman Atze.

De nacht is nog maar een uur oud als Jack de motor van het busje start om de rest van de ploeg thuis op te halen. Na een vluchtige afscheidskus duiken we een voor een het busje in. Bij Jaap is het zeer onverwacht nog donker. Jaap en Lidy hebben meer tijd nodig om afscheid van elkaar te nemen. Met enige vertraging rijden we het dorp uit. Zo'n kleine tegenslag brengt ons niet van de wijs, wetende dat de eerste beloning zich al na drie uur aan zal dienen. Onderweg nemen we een koppie in een Duits wegrestaurant en Kees tovert de eerste beloning, een Dikke Koek van zijn lieve vrouw Marian, uit zijn rugtas, die gelijk een kilo lichter is. De eerste dag is bij deze geslaagd. Na een voorspoedige autorit komen we om 07.00u in Molsheim aan waar Jaap Kwakman en de zijne ons op het plein op staan wachten. Ze hebben voor ons een ontbijt geregeld in hun overnachtingshotel. Na de overdracht nemen wij afscheid van elkaar en zijn we op ons zelf aangewezen.

Dag 1: van Molsheim naar Barr,

Hoewel de digitale informatie op ieders telefoon ons regen had voorspeld krijgen toch wat we verdienen. Het lijkt een prachtige dag te worden. Even snel nog wat inslaan bij de bakker en slager, een laatste routecheck en we zijn klaar voor vertrek. Om 09.15u verlaten we het prachtige Molsheim, de plaats waar de even prachtige Bugatti vandaan komt. Door dit deel van de Elzas loopt de GR5 route welke helemaal naar

Santiago de Compostella loopt. Deze Grand Route is zwaarder dan een gemiddelde wandelroute maar wij gaan deze uitdaging niet uit de weg en zullen hem daar waar mogelijk oppikken. Onze bilspieren worden dan ook gelijk getest, het gaat pittig omhoog, o.a. door de wijnvelden waar deze streek bekend om staat. De jassen zijn inmiddels uitgegaan. De weergoden zijn ons wel erg gunstig gestemd, als dat zo maar blijft. Onderweg vallen we van de ene verbazing in de andere. Alle dorpjes lijken zo uit een Anton Piekbok gestolen te zijn. Rond de klok van 12 besluiten we neer te strijken in het plaatje Boersch waar we onze zelf meegebrachte stokbroden onder de toegangspoort van dit eveneens schilderachtige plaatsje nuttigen om vervolgens door te stiefelen. Na nog een koppie en het altijd welkome colaatje in Ottrot trekken we hem door

naar Barr, de temperatuur daalt en het begint rustig aan te regenen. Er moet toch iemand in de ploeg zitten die de goden heeft uitgedaagd. Hoewel de Gr5 paden gaan strak omhoog gaan en glad worden redden we het toch om reeds om 15.30u onze eindbestemming binnen te lopen. De tweede beloning van de dag wordt voor ons door een liefvallige dame ingeschonken evenals de derde en vierde. De noodzakelijke douche en het de befaamde Franse keuken, kunnen niet voorkomen dat de gemiste nacht ons op gaat breken, rond 21.00u. liggen we plat, de eerste 22 km zitten erop. Tot morgen.

Dag 2: Van Barr naar Chatenois.

Vroeg op bed gaan heeft zo zijn voordelen. Iedereen is fris en staat te popelen. Het ontbijt is zeer uitgebreid met allerlei soorten jam, vleeswaren en eieren op vele manieren, zoveel je maar wil. We starten rustig aan om 09.00u want volgens onze kaartlezers valt ie mee vandaag. Het is jammer dat de dag een beetje regenachtig begint. Het eerste deel loopt wederom door de wijnvelden alleen deze maal nog grootser en weidser dan we gisteren hebben gezien, dit is het grootste wijngedebied van Frankrijk, wijnranken zover het oog kan zien. Mocht er nog iemand zich afvragen waar komt nou al die wijn vandaan, die komt dus hier vandaan. Het blijft nat dus de regenpakken kunnen jammer genoeg nog niet uit. We

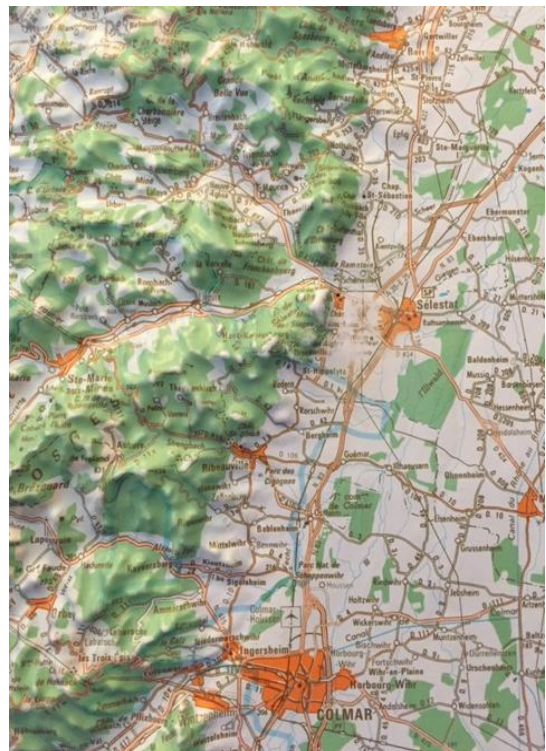

blijven goed gemutst en via het sprookjesachtige Mittelbergheim komen we in Andlau, waar we, zoals een goed pelgrim betaamt een kaarsje branden in de plaatselijke kerk, waar ieder zijn eigen intentie bij heeft. Vanuit de kerk is het gelijk een straffe klim omhoog via de GR route. Een klim van 500 meter met een druilerig regentje, een glibberige ondergrond en rugzakken op. Dat rustige dagje valt best wel een beetje tegen. Om 12 uur breekt het zonnetje echter door en de regenpakken kunnen weer uit. Boven aan de berg genieten van het magnifieke uitzicht en van de, door Paul, rijk belegde stokbroden. Na de picknick, kunnen de regenpakken weer aan en beginnen we aan de, altijd tegenvallende, afdaling. Beneden aangekomen pakken we eerst een koppie in het dorpje Damlach da ville, de vriendelijk dame vraagt wat we aan het doen zijn, haar gezicht

spreekt boekdelen, demain il pleut toute la jour, morgen regent het de hele dag. Omdat we er toch niets mee kunnen deert het ons (nog) niet. We zetten in naar ons eind bestemming van vandaag, Chatenois . Totaal 25 km, achteraf best wel een onverwacht zware trippel en ons hotelletje blijkt ook minder luxueus dan gedacht maar ja we zijn tenslotte pelgrims, we besluiten buiten de deur te gaan eten. We ontmoeten een ietwat verstrooide zwerver uit Utrecht die al vier maanden zijn onderkomen heeft gevonden onder de blote hemel in de Franse bossen. Wij waren de eerste die hij in al die tijd sprak, we hebben hem iets te drinken aangeboden en zijn verhaal aangehoord, de heer heeft vreemde kostgangers. Na wederom genoten te hebben van de Franse kookkunst hebben we ons om 10 uur in onze stapelbedjes geworsteld!

Dag 3: Van Chatenois naar Zellenberg

We hebben allemaal een beetje minder geslapen vannacht en het ontbijt was wel zéér karig We vertrekken net na achten. We hopen dat de bezorgde dame van gisteren geen gelijk krijgt. Hoewel, het regent al dus de regenpakken kunnen weer aan. Siem heeft een mooie route gepland en we zijn nog even gretig als de eerste dag. Door al die regen van afgelopen dagen wordt de GR5 niet makkelijker, we zijn gelukkig goed getraind en bijten ons door de stijgende en dalende kleipaden heen, Daar waar mogelijk pakken we op het juiste moment een adempauze. Jack grijpt deze gelegenheid aan om ons op de hoogte brengen van een nieuwe ontdekking, een plant waar een mens maar enkele minuten onder kan zitten waarop de

dood volgt, de Pegassus Penaria, een **waterlelie**. Niet bij iedereen valt het kwartje. Rond half 1 breekt zeer onverwacht de zon door terwijl wij aan de poorten staan van een prachtig dorp Ribeauville waar volgens het volgens Kees Vais goed lunchen is, we nemen dan ook de tijd en strijken neer op een uitnodigend terras en laten ons verwarmen door de spaarzame zonnestralen van vandaag.

Kees heeft ons niet teleurgesteld, hij had kroketten beloofd maar wat we voorgeschoteld kregen overtrof een ieders verwachting. Tres délicieux. Op, een meegekregen advies, van ons Volendammer wijnboertje Fred de Boer struinen we Ribeauville af naar het Wijnhuis Sipp. Wel gevonden maar we kunnen hier helaas niet proeven, alleen per partij kopen, maar een vervangend wijnkeldertje is snel gevonden, het niet onbekende Bacchus. We kunnen ons echter nog niet te veel laten gaan want we zijn nog niet op onze eind bestemming Zellenberg. Dat blijkt een wijs besluit want de zuigende klei blijft onze metgezel tot de eind van de dag. Nadat een plaatselijke wijnboer onderweg nog de tijd voor ons neemt om uit te leggen hoe de drab, door middel van bevriezing, van de wijn gescheiden wordt kunnen we weer terug kijken op weer een dag, die tot zover van alle geneugten was voorzien. Als we om 16.30 in het hotel aan komen verlossen we de hotelier van de paar pilsen die hij nog rijk is om vervolgens over te gaan op zijn eigen Pinot Gris. We laten de keuze voor de avondmaaltijd compleet aan hem over, gezien zijn postuur moet dat te vertrouwen zijn. Hij beschaamt het niet. Na nog een nog paar lekkere wijnen vallen we moe maar met een tevreden gevoel rond half 10 weer in slaap. We zijn het er dan ook over eens dat de wilde haren vervangen zijn door grijze.

Dag 4: Van Zellenberg naar Colmar.

De morgenstond heeft goud in de mond, we zijn weer vroeg van de partij, om 7 is iedereen weer wakker, en na een heerlijk ontbijt gaan we om half 9 weer van start richting Colmar, de regenuitrusting moet helaas van meet af aan. Het is volgens Siem en Kees maar 15 km zijn dus we kunnen rustig aan doen, wanneer hebben we dat meer gehoord. De bedoeling is om zo vroeg mogelijk in Colmar, onze grootste plaatst tot nu toe, aan te komen om zijn vele bouwwerken te bezichtigen. Op naar het

eerste dorp passeren we, naar men zegt het mooiste dorp van de Elzas, Riquewihr wat ook zo bleek te zijn, we hebben hier even rond gelopen en een koppie gedronken en dan weer verder naar Colmar, het wordt weer een dag van regenpakken aan en uit. En wederom is toch verder te zijn dan we gepland hadden, het nadeel van een grote stad is dat het ook een grote buitenwijk heeft. Vanaf aankomst hebben we nog 2 uur moeten lopen om het centrum te bereiken. Uiteindelijk is het weer 24 km geworden met schitterende uitzichten *wair je je eige niet loof an kenne kijke*. Om half 4 hebben we eindelijk het centrum van Colmar bereikt, gelijk douchen en de stad bezichtigen maar dit maal zit het weer **echt** tegen de regen valt met bakken naar beneden en het is koud en we zijn er niet goed op gekleed. De enige

mogelijkheid die Colmar dan biedt is eten en drinken, laten we nu in beide geoefend zijn. De avond wordt voor ons memorabel, dit maal zijn het niet bil en kuitspieren die het werk moeten doen, de kaken kunnen zoveel lachsalvo's amper verwerken daarnaast komen we er achter dat onze toekomst er veel rooskleuriger uitziet dan menigeen had gedacht. De Bun kan zijn geluk niet meer op en dat laat hij het hele café weten. Voor de Franse taal hoeft je niet te hebben gestudeerd. Zijn mimiek werkt aanstekelijk. Helaas voor jullie, what is said on the road, stays on the road. We laten ons om 10 uur, nog gelukkiger dan voorheen, afzakken, Colmar bezichtigen we volgende keer wel.

Dag 5: Slotdag van Colmar naar Guebwiller.

Het gelukzalige gevoel over de toekomst is nog niet bij iedereen verdwenen. Iedereen zit aan het ontbijt met een glimlach van oor tot oor, we hebben in Colmar genoten en Colmar heeft van ons genoten. Het ontbijt laat wederom niets te wensen over en om 8.30 rechten we onze rug voor de laatste etappe. De laatste dag wordt een zware tocht, ruim 30 km over de GR route, het regent en het ziet er niet naar uit dat dit van korte duur is. De eerste 10 km zijn nog vlak langs de rivier de Fecht dus daar kunnen we tijd winnen. We maken dan ook gelijk tempo. We slaan het advies van Jack om in de eerste supermarkt (met een Boon Edam

Deur) proviand in te slaan voor onderweg, in de wind.. Zodra de GR5 in beeld komt duiken we de bergen weer in. We moeten 520 meter klimmen. Het blijkt al snel dat het een grote vergissing is geweest om de raad van Jack te negeren. We komen wel door dorpen maar op Lundi (maandag) blijkt alles gesloten. De paden worden steeds moeilijker te nemen en het gaat stappie voor stappie. We schieten niet erg op. Het zijn de uitzichten die ons op de been houden. Deze blijven onuitlegbaar. Om half een nog steeds geen koppie kunnen scoren of even kunnen zitten om de benen rust te gunnen, heavy stuff, dus nog even afzien tot het volgende dorp maar ook hier worden we geweigerd in het café, wellicht zijn we te vies, wie zal het zeggen maar voor het eerst ligt de term, kl... Fransen op een ieders lippen, Onderweg nog wat dorpjes aangedaan maar niets is er open, dan maar gelijk doorstampen naar het eindpunt.

Om 5 uur komen we na een vermoeide maar trotse dag aan in Guebwiller. De zon breekt gelijk door. De volgende groep, Edwin Bond, is reeds gearriveerd en halen ons toeterend in.

De overdracht vindt plaats onder een strak blauwe hemel, ze zullen het wel verdiend hebben, en hopen dat het zo voor hen blijft. We besluiten om de avond samen af te ronden in ons hotel. De eigenaar schat ons op de juiste manier in. We mogen gebruik maken van zijn gitaren, waarop Martin, Siem en Theo hun muzikale talenten laten horen, er wordt uit volle borst meegezongen, zelf door de Duitse gasten. Wederom een onvergetelijke avond en voor ons een mooie afsluiter en voor groep 10 een mooie start. We hebben in totaal ongeveer 130 km gelopen, en zien uit naar de volgende tocht.

Wij danken de organisatie voor deze prachtige, zware, maar o zo gezellige week.

Groetjes , groep 9 de Pieterpadmannen.

